

РЕШЕНИЕ

№ 2963

гр. София, 30.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Кръстева, като разгледа дело номер **3950** по описа за **2010** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 19. 04. 2010 г. по НАХД № 906 / 2010 г., С районен съд, НК, 99 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 125890 / 09. 11. 2009 г., издадено от началник „АНД” - „Пътна полиция” – С., с което на И. Г. Я., е наложена глоба в размер на 100 лв. и един месец лишаване от право да управлява МПС, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 103 от ЗДвП, като е оставил без разглеждане жалбата срещу НП, в частта му, в която за нарушение на чл. 13, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 2, т. 2, е наложена глоба в размер на 20 лв.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от Я., в която се моли решението да бъде отменено, тъй като работел като шофьор и от дейността му зависела издръжката на семейството му.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се явява лично, като поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Н и Т и писмените доказателства, представени с

наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

Установено е, че на 13. 10. 2009 г., около 10.20 часа, в гр. С. по Б. „Г.М.Д” с посока от кръговото на 4-ти километър и на кръстовището с Б. „Д. Ц.”, жалбоподателят Я., управлявал товарен автомобил „Мерцедес” с ДК № СА 8216 НХ и от дясна лента продължава движението си направо, като при подаден звуков и светлинен сигнал не се подчинява. След като бил спрял, на водача бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен на същата дата срещу подпис.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 125890 / 09. 11. 2009 г. от началник „АНД” - „Пътна полиция” – С..

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, като от страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта.

От разпита на свидетелите Н и Т, безспорно е установено, че жалбоподателя не е спазил пътната маркировка, като от крайна дясна, предвиждаща завой надясно, продължава направо и въпреки подадените светлинни и звукови сигнали не се подчинил на контролните органи да спре. В съставения АУАН, жалбоподателят е отбелязал, че след като видял и чул светлинните и звукови сигнали веднага спрял, като при дадените обяснения пред районния съд е посочил, че поради натовареното движение и мъглата не разбрал, че сигналите се отнасят за него.

Съдът счита така изложените доводи за неоснователни и израз на защитната версия на жалбоподателя. На първо място показанията и на двамата свидетели – очевидци са последователни и непротиворечиви и същите ясно посочват фактическата обстановка. Освен това в подадените възражения срещу акта, жалбоподателят изрично е посочил, че е видял светлинния и чул звуковия сигнал подаден от патрулната кола, но не спрял, за да не причини задръстване, като в същото време сочи, че е спрял на 50-100 метра след кръстовището. В откритото съдебно заседание пред касационната инстанция, жалбоподателят сочи, че е видял сигналите, но тъй като нямало къде да отбие, спрял след 150-200 метра. Очевидно е, че Я., е възприел подадените сигнали за спиране, но въпреки това не се подчинил своевременно на контролните органи.

В същото време, в подадената касационна жалба не са посочени конкретни нарушения представляващи касационни основания, поради което изложените доводи, че жалбоподателят работи като шофьор не следва да се обсъждат.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, **Административен съд С. - град - II касационен състав**

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 19. 04. 2010 г. по НАХД № 906 / 2010 г. на С районен съд - Наказателна колегия, 99 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.